

Старійшина Квентін Л. Кук
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Жінки-святі останніх днів — надзвичайні!

Багатьма своїми досягненнями Церква завдячує самовідданому служінню жінок.

Письменник та історик Воллес Стегнер описував міграцію мормонів та їхнє збирання в Долині Солоного озера. Він не прийняв нашої віри і багато в чому був критичним. Однак його вражали відданість та героїзм перших членів Церкви, особливо жінок. Він писав: «Їхні жінки—надзвичайні»¹. Я підтверджую цю думку в наші дні: жінки-святі останніх днів — надзвичайні!

Бог наділив жінок божественними якостями сили, доброчесності, любові та готовності жертвувати заради виховання майбутніх поколінь Його духовних дітей.

Нещодавні дослідження в Сполучених Штатах показали, що жінки всіх віросповідань «більш палко вірять у Бога» й відвідують більше церковних зібрань, ніж чоловіки. «Фактично в усьому вони більш релігійні»².

Я не був здивований цим результатом, особливо, коли розмірковував про виняткову роль сімей та жінок у нашій релігії. Наше вчення є ясным: жінки—це дочки нашого Небесного Батька, Який любить їх. Дружини мають рівні права з чоловіками.

Шлюб вимагає повного партнерства. Це означає, що дружина і чоловік працюють плі-о-пліч, щоб задовольнити потреби сім'ї³.

Ми знаємо, що у жінок, включаючи й тих, хто прагне жити за євангелією, багато випробувань.

Спадок сестер піонерської доби

Серед усього, чим характеризувалося життя наших предків-піонерів, найбільше вражає віра сестер. Жінки, відповідно до своєї божественної природи, наділені більшим даром і відповідальністю піклуватися про дім і дітей та їхнє виховання як у домі, так і за інших обставин. У світлі цього, така віра сестер, які з готовністю залишили домівки і вирушили через рівнини назустріч невідомому, була надихаючою. Якби потрібно було назвати їхню найвидатнішу рису характеру, то це була б непохитна віра у відновлену євангелією Ісуса Христа.

Героїчні розповіді про те, чим жертвували та що здійснювали ці жінки-піонери, перетинаючи рівнини, є безцінним спадком Церкви. Мене зворушила розповідь Елізабет Джексон, чоловік якої, Аарон,

помер після того, як вони перетнули останню річку, Платт-Ривер, йдучи в загоні з ручними візками, очолюваному Мартіном. Вона писала:

«Я не наважуюся описати, що відчувала, коли зрозуміла, що залишилася вдовою з трьома дітьми за таких надзвичайно важких обставин. ... Я вірю, ... що мої страждання заради євангелії будуть освячені мені на користь. ...

Я [зверталася] до Господа, ... до Того, Хто пообіцяв бути чоловіком вдові та батьком безбатченкові. Я волила до Нього, і Він прийшов на допомогу»⁴.

Елізабет казала, що писала історію від імені тих, хто пройшов через подібні події, маючи надію, що нащадки будуть готові постраждати і пожертвувати всім заради царства Божого⁵.

Жінки Церкви в наш час є сильними й відважними

Я впевнений, що жінки Церкви і в наш час мають труднощі, але в усьому залишаються такими ж сильними і вірними. Керівники священства цієї Церкви на всіх рівнях висловлюють вдячність за служіння, жертви, відданість і вклад сестер.

Багатьма своїми досягненнями Церква завдячує самовідданому служінню жінок. Чи то в Церкві, чи в домі завжди приємно спостерігати, як священство і Товариство допомоги працює в повній злагоді. Такі стосунки можна порівняти з оркестром, який грає в гармонії, а симфонія, яку він виконує, надихає всіх нас.

Коли нещодавно за призначенням я був на конференції колу Мішн-Б'єхо в Каліфорнії, мене зворушила розповідь про танцювальну вечірку для чотирьох колів,

що відбулася напередодні Нового року. Після танців хтось знайшов сумочку, і ніхто не знав, чия вона. Я перекажу вам уривок з того, що записала сестра Моніка Седжвік, президент Товариства молодих жінок в колі Лагуна-Найгел: “Ми не хотіли обшукувати сумочку, оскільки це була особиста річ людини. Тож ми трішки відкрили її і взяли першу ж річ, яка лежала зверху, сподіваючись, що визначимо, чия вона. Так і сталося, ... але трохи в іншому сенсі. То була брошура *Заради зміцнення молоді*. ... Ого! Ми вже щось про неї дізналися. Потім ми витягнули ще одну річ—маленький записник. ... Безсумнівно, в ньому ми знайшли відповідь. Однак знову не ту, на яку розраховували. На першій сторінці ... був перелік улюблених уривків з Писань, ... а потім ще на п'яти сторінках були акуратно записані вірші з Писань та особисті нотатки”.

Сестрам відраз ж захотілося познайомитися з такою доблесною молодою жінкою. Вони знову почали дивитися, що ж там у сумці, аби встановити власницю. Там було кілька м'ятних цукерок, мило, крем і щітка. Мені сподобалося їхнє зауваження: “О, у неї свіжий подих, чисті і м'які руки—вона стежить за собою”.

Вони з нетерпінням чекали, який же скарб буде наступним. То був дуже оригінальний, виготовлений вручну гаманець для монеток. Він був зроблений з картонної упаковки з-під соку, і там були якісь гроші в кишеньці, що закривалася на замочок. Вони вигукнули: “О, вона творча особистість і підготовлена!” Вони почували себе малими дітьми в Різдвяний ранок. Те, що вони витягнули після цього, здивувало їх

ще більше—рецепт шоколадного торта “Чорний ліс” та нагадування про те, що слід спекти торт на день народження подруги. Вони майже вигукнули: “Вона—вправна ГОСПОДИНЯ! Вона вдумлива й любить служити”. І потім, нарешті, вони таки знайшли річ з іменем власниці. Провідники молоді сказали, що для них було великим благословенням “побачити скромний приклад молодої жінки, яка живе за євангелією”⁶.

Ця розповідь ілюструє відданість молодих жінок Церкви своїм нормам⁷. Ми бачимо також приклад турботливих, зацікавлених, відданих провідників Товариства молодих жінок по всьому світу. Вони—надзвичайні!

Сестри відіграють ключову роль у Церкві, в сімейному житті та є важливими в плані Небесного Батька. За виконання багатьох цих обов'язків сестри не отримують матеріальної компенсації, однак ці обов'язки мають вічне значення і приносять задоволення. Нещодавно чудова і дуже талановита жінка з редакції однієї газети попросила розповісти про роль жінок у Церкві. Їй пояснили, що всі провідники в церковних підрозділах *не отримують платні*. Вона перебила пояснення, сказавши, що її зацікавленість значно зменшилася. Вона сказала: “Я не вважаю, що жінкам потрібно виконувати більше роботи, за яку *не платять*”.

Ми зазначили, що найважливіша організація на землі—це сім'я, де “батьки і матері [є]... рівноправни[ми] партнер[ами]”⁸. Ніхто з них не отримує фінансової винагороди, однак благословення є надзвичайними. Звичайно ж, ми розповіли їй про Товариство допомоги, Товариство молодих жінок, про Початкове товариство, якими керують жінки-президенти. Ми зазначили, що з самого початку історії Церкви як чоловіки, так і жінки моляться, виконують музику, готують проповіді, співають у хорі, навіть на причасних зборах, які є для нас найсвятішими з усіх зібрань.

В одній з останніх книжок, яка викликала широкий інтерес і має назву *American Grace* (Американська благодать), розповідається про жінок різних віросповідань. Я помітив, що жінки-святі останніх днів є єдиними, які отримують надзвичайне задоволення від своєї ролі провідників у Церкві⁹. Більше того, всі святі останніх днів, і чоловіки, і жінки, найбільш віддані своїй релігії з усіх тих, серед яких проводилося дослідження¹⁰.

Наші жінки є надзвичайними не тому, що їм вдається уникати труднощів життя—якраз навпаки. Вони надзвичайні завдяки тому, як вони справляються з життєвими негараздами. Попри труднощі та випробування, які виникають у житті через шлюб або його відсутність, через вибір, зроблений дітьми,

погане здоров'я, брак можливостей та багато інших випробувань, вони залишаються надзвичайно сильними і непохитними та відданими вірі. Наші сестри по всій Церкві незмінно підтримують слабких, піднімають руки, що опустилися, і зміцнюють ослаблі коліна¹¹.

Одна президент Товариства допомоги, яка подякувала за таке надзвичайне служіння, сказала: "Навіть коли сестри служать, вони думають ось що: якби тільки я могла зробити ще більше!" Хоча жінки й недосконалі й кожна долає свої труднощі, віра в люблячого Небесного Батька і впевненість у викупительній жертві Спасителя сповнюють їхнє життя.

Роль сестер у Церкві

Протягом останніх трьох років Перше Президентство і Кворум Дванадцятьох Апостолів шукали провладу, натхнення і одкровення, проводячи наради з провідниками священства та допоміжних організацій і працюючи над новими довідниками Церкви. В ході цього я відчув надзвичайну вдячність за важливу роль, яку сестри, як заміжні, так і самотні, історично відігравали і зараз відіграють не лише в сім'ї, але і в Церкві.

Усі члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів мають "трудитися в Його винограднику для спасіння душ людських"¹². "Ця робота зі спасіння включає в себе місіонерську роботу членів Церкви, утримання наवरнених, активізацію малоактивних членів Церкви, храмову і сімейно-історичну роботу, ... навчання євангелі"¹³ та піклування про бідних і нужденних¹⁴. Це все скеровується, в першу чергу, радами приходу¹⁵.

Зокрема, як про це йдеться в нових довідниках, єпископи,

усвідомлюючи існуючі потреби, делегуватимуть більше своїх обов'язків. Членам Церкви необхідно зрозуміти, що єпископу дають настанову делегувати обов'язки. Члени Церкви повинні підтримувати і надавати йому допомогу у виконанні цієї поради. Завдяки цьому єпископ матиме змогу приділяти більше часу молоді, неодруженій молоді та своїй сім'ї. Він делегуватиме інші важливі доручення провідникам священства, президентам допоміжних організацій та окремим чоловікам і жінкам. Церква з великою повагою ставиться до ролі жінки в домі¹⁶. Коли мати отримує церковне покликання, що вимагає багато часу, батькові часто дають покликання, яке не буде дуже обтяжливим, щоб зберегти рівновагу в житті сім'ї.

Кілька років тому я був на конференції колу на Тонга. У неділю вранці три передні ряди каплиці були зайняті чоловіками віком від 26 до 35 років. Я подумав, що це чоловічий хор. Але коли почалася конференція, всі чоловіки, а їх було 63, піднімалися, коли зачитували їхні імена, і їх підтримували для висвячення у Мелхиседекове священство. Я відчував радість і здивування.

Після сесії я запитав президента Матеакі, президента колу, як могло

статися це диво. Він розповів, що на раді колу обговорювалися питання повернення до активності. Президент Товариства допомоги колу, сестра Леїната Ваенуку, запитала, чи може вона щось сказати. Коли вона говорила, Дух підтверджував президентові колу, що її пропозиція правильна. Вона звернула увагу на те, що в колі є багато молодих чоловіків, яким уже під 30 або трохи більше за 30 років і які не служили на місії. За її словами, багато з тих чоловіків знали, що розчарували своїх єпископів та провідників священства відмовою служити на місії, хоча їх до цього наполегливо спонукали, і тепер почували себе в Церкві людьми другого сорту. Вона сказала, що ці молоді люди через вікові обмеження вже не можуть служити на місії і висловила свою любов до них та занепокоєння. Вона пояснила, що всі спасительні обряди все ще доступні для них, але тепер особливу увагу слід приділити висвяченню у священство та храмовим обрядам. Вона також зазначила, що хоча хтось із цих чоловіків був усе ще неодружений, більшість знайшла собі чудових дружин, одні з яких були активними, інші неактивними або нечленами Церкви.

Київ, Україна

Після детального обговорення на раді колу було прийнято рішення, що чоловіки зі священства і жінки з Товариства допомоги докладуть зусиль, аби врятувати цих чоловіків та їхніх дружин, у той час як єпископи більше свого часу приділятимуть молодим чоловікам і жінкам у їхніх приходах. Всі, хто був залучений до рятівної роботи, насамперед зосередилися на підготовці тих чоловіків до отримання священства, укладання вічного шлюбу і отримання спасительних храмових обрядів. Упродовж наступних двох років майже всі з 63 чоловіків, яких було підтримано для отримання Мелхиседеківського священства на конференції, яку я відвідував, отримали ендаумент у храмі й запечаталися зі своїм подружжям. Ця розповідь лише один з багатьох прикладів того, якими важливими є наші сестри в роботі спасіння у наших приходах і колах і як вони сприяють отриманню одкровення, особливо на сімейних і церковних радах¹⁷.

Роль сестер у сім'ї

Ми розуміємо, що потужні сили розгорнули боротьбу проти жінок і сімей. Нещодавні дослідження показують, що ситуація з шлюбною вірністю погіршується, зменшується кількість дорослих, які укладають шлюб¹⁸. Деякі люди розглядають шлюб і сім'ю як "можливий варіант, а не як основний принцип організації нашого суспільства"¹⁹. Перед жінками відкривається багато можливостей, і вони з молитвою мають обдумувати рішення, які приймають, і те, як вони вплинуть на сім'ю.

Коли минулого року я був у Новій Зеландії, то в Оклендській газеті прочитав про жінок не нашої віри, яким треба було вирішити питання саме такого характеру. Одна мати

розповіла, як зрозуміла, що у її випадку питання щодо того, іти працювати чи залишатися вдома, стосувалося придбання нового килима і ще однієї машини, які насправді їй зовсім не були потрібні. Однак інша жінка вважала найбільшим ворогом "щасливого сімейного життя не оплачувану роботу, а телевизор". За її словами, сім'ї багаті на час, який приділяють телебаченню, і бідні на час, який приділяють сім'ї²⁰.

Усе це дуже хвилюючі особисті рішення, але є два принципи, про які ми завжди повинні пам'ятати. По-перше, жодна жінка не повинна вибачатися чи думати, що її внесок менш вагомий через те, що вона в першу чергу присвячує свої зусилля піклуванню й вихованню дітей. Немає нічого важливішого за це у плані Небесного Батька. По-друге, якщо було прийнято рішення іти на роботу, нам не слід поспішати з осудом чи припускати, що сестра має менше відваги. Ми рідко розуміємо чи повністю здатні оцінити обставини інших людей. Чоловіки і дружини мають з молитвою радитися разом, розуміючи, що вони відповідатимуть перед Богом за свої рішення.

Наші серця сповнені вдячності до вас, віддані сестри, хто без чоловіка виховує дітей, якими б не були на це причини. Пророки чітко проголошують, що "багато рук готові прийти на допомогу. Господь не забув про вас. І Його Церква про вас пам'ятає"²¹. Мені хотілося б, аби святі останніх днів займали чільну позицію у створенні такої

атмосфери на робочому місці, яка була б сприятливою і допомагала жінкам і чоловікам у виконанні своїх батьківських обов'язків.

Ви, відважні й вірні самотні сестри, знайте, що ми любимо і цінуємо вас та запевняємо, що жодне з вічних благословень не буде утримане від вас.

Видатна жінка-піонер Емілі Х. Вудмансі написала слова до гімну "Ми сестри в Сіоні". Вона вірно стверджує, що "ангельську місію [жінкам] доручили"²². Про цю місію написано, що вона "полягає у виконанні прямих і безпосередніх наказів Небесного Батька, і "отримать цей дар мають право жінки"²³.

Дорогі сестри, ми любимо вас і захоплюємося вами. Ми дякуємо за ваше служіння в Господньому царстві. Ви—надзвичайні! Я висловлюю особливу вдячність жінкам у моєму житті. Я свідчу про реальність Спокути, божественності Спасителя і Відновлення Його Церкви. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Wallace Stegner, *The Gathering of Zion: The Story of the Mormon Trail* (1971), 13.
2. Robert D. Putnam and David E. Campbell, *American Grace: How Religion Divides and Unites Us* (2010), 233.
3. Див. *Довідник 2: Керування Церквою* (2010), 1.3.1; див. також Мойсей 5:1, 4, 12, 27.
4. У Andrew D. Olsen, *The Price We Paid: The Extraordinary Story of the Willie and Martin Handcart Pioneers* (2006), 445.
5. Див. "Leaves from the Life of Elizabeth Horrocks Jackson Kingsford," Utah State Historical Society, Manuscript A 719; in "Remembering the Rescue," *Ensign*, Aug. 1997, 47.

6. Перероблено і скорочено з електронного листа, написаного сестрою Монікою Седжвік, президентом Товариства молодих жінок у колі Лагуна-Найджел і з виступу сестри Леслі Мортенсен, президента Товариства молодих жінок колу Мішн-Б'єхо.
7. У статті під назвою "Why Do We Let Them Dress Like That?" (*Wall Street Journal*, Mar. 19–20, 2011, С3), вдумайва єврейська мати відстоює норми одягу та моралі й хвалить мормонський жінок за приклад, який вони показують.
8. "Сім'я: Проголошення світові", *Ліягона* лист. 2010, с. 129.
9. Див. Putnam and Campbell, *American Grace*, 244–245.
10. Див. Putnam and Campbell, *American Grace*, 504.
11. Учення і Завіти 81:5; див. також Мосія 4:26.
12. Учення і Завіти 138:56.
13. *Довідник 2: Керування Церквою* (2010), с. 22.
14. Див. *Довідник 2*, 6.1.
15. Див. *Довідник 2*, 4.5.
16. Див. Emily Matchar, "Why I Can't Stop Reading Mormon Housewife Blogs," salon.com/life/feature/2011/01/15/feminist_obsessed_with_mormon_blogs. Ця феміністка й атеїстка, яка пише про себе, визнає цей факт і розповідає, що не може відірватися від блогів жінок-мормонів домогосподарок.
17. З розмови з Легонітай Матеакі, президентом колу Хаакаме Нукуалофа, Тонга, (який згодом служив президентом місії Порт-Морсбі в Папуа Новій Гвінеї), та Леїнатою Ваенуку, президентом товариства допомоги колу.
18. Див. D'Vera Cohn and Richard Fry, "Women, Men, and the New Economics of Marriage," Pew Research Center, Social and Demographic Trends, pewsocialtrends.org. У багатьох країнах також значно зменшується кількість народжених дітей. Це явище називають "демографічною зимою".
19. "A Troubling Marriage Trend," *Deseret News*, Nov. 22, 2010, A14, quoting a report on msnbc.com.
20. Див. Simon Collins, "Put Family before Money-making Is Message from Festival," *New Zealand Herald*, Feb. 1, 2010, A2.
21. Gordon B. Hinckley, "Women of the Church," *Ensign*, Nov. 1996, 69; див. також Spencer W. Kimball, "Our Sisters in the Church," *Ensign*, Nov. 1979, 48–49.
22. "Ми сестри в Сіоні", *Гімни*, № 195.
23. Karen Lynn Davidson, *Our Latter-Day Hymns: The Stories and the Messages*, rev. ed. (2009), 338–339.

Президент Генрі Б. Айрінг
Перший радник у Першому Президентстві

Можливості чинити добро

Щоб допомагати в Господній спосіб тим, хто має матеріальні труднощі, потрібні люди, які з любов'ю посвячують себе і те, що мають, Богу та Його роботі.

Мої дорогі брати і сестри, мета мого виступу—вшанувати і віддати належне тому, що Господь зробив і робить, аби служити бідним і нужденним серед Його дітей на землі. Він любить Своїх дітей, які в нужді, і тих, які хочуть допомагати. І Він відкрив шляхи, щоб благословляти тих, кому потрібна допомога, і тих, хто буде надавати її.

Наш Небесний Батько чує молитви Своїх дітей по всій землі, які благають хліба, щоб поїсти, одягу, що прикрити своє тіло, і про почуття власної гідності, яке приходить завдяки спроможності забезпечувати самих себе. Ці благання Він чує відколи помістив чоловіків і жінок на землі.

Ви дізнаєтеся про потреби, що існують у вашій місцевості і в усьому світі. Ваше серце часто хвилюється, відчуваючи співчуття. Якщо ви зустрічаєте людину, якій важко знайти роботу, у вас виникає бажання допомогти. Ви відчуваєте співчуття, коли приходите в дім вдови і бачите, що в неї немає їжі. Ви відчуваєте співчуття, коли бачите

фотографії дітей, які плачуть, сидячи на руїнах свого зруйнованого землетрусом або пожежею дому.

Оскільки Господь чує їхній плач і відчуває ваше глибоке співчуття до них, Він від початку часів відкрив для своїх послідовників шляхи, щоб допомагати. Він запросив Своїх дітей посвячувати свій час, свої кошти і самих себе, щоб разом з Ним служити іншим.

Часом Його шлях допомоги називався "життям за законом посвячення". В інший період Його шлях називався "об'єднаним товариством". У наш час він називається "Церковною програмою благополуччя".

Назви і деталі функціонування змінювалися відповідно до потреб і обставин людей. Але завжди, щоб допомагати в Господній спосіб тим, хто має матеріальні труднощі, потрібні люди, які з любов'ю посвячують себе і те, що мають, Богу та Його роботі.

Він запросив нас до участі в Його роботі—підняти тих, хто в нужді, і наказав виконувати її. Ми увійшли в завіт робити це у водах хрищення і в святих храмах Бога.